

Генерација зед и тржиште рада

Генерација зед и тржиште рада

rs.politsturm.com

2025-05-17

2 мин. читања

Већина генерације зед се спрема да постане или је већ део радничке класе. Која су њихова очекивања и да ли су остварљива под капитализмом?

Детаљи. Прошле године током октобра, Стартуј Инфостуд је спровео истраживање међу 1805 младих у Србији како би стекао дубљи увид у њихова очекивања око њихове пословне будућности у капиталистичком систему.

Једно од првих проблема са којима се млади суочавају је стрес и анксиозност око налажења посла. Након тога такође имају велике проблеме са мањком обуке за жељени посао, а жале се и на недовољно високе плате за почетнике (чак и ако раде исту количину посла као и запослени са више искуства).

Из истраживања је закључено да су младим људима најбитнији фактори на послу финансијска сигурност, добри међуљудски односи, стабилност радног места, награде у складу са учинком, слободни дани и лично задовољство са својим послом.

Да ли је ово могуће под капиталистичким системом где је радна снага експлоатисана ради стварања профита за капиталистичку класу која има власништво и контролу над свим средствима за производњу која су неопходна за стварање целог друштвеног производа?

Финансијска сигурност и стабилност радног места су ствари које је немогуће имати због анархије производње и последичне конкуренције за опстанак на тржишту, ови фактори константно доводе до цикличних криза хиперпродукције где радници највише носе последице у форми губитка посла и осиромашења.

Даље, задовољство са својим послом и слободни дани су такође неостварљиви под капитализмом. Разлог је једноставан, радници су неминовно експлоатисани за извлачење максималног профита за шачицу капиталиста. Ова експлоатација узима разне форме у друштвеном животу радника. На пример дуже радно време, интензификовање рада који радници обављају и отуђење од производа њихових сопствених руку као и тотално искључење из било каквог свесног утицаја у производњи су све ствари које повећавају профитну стопу капиталистичке класе која је отуђена од било каквог менталног и физичког рада.

Овако експлоатисани људи тешко да ће бити добро расположени и спремни да граде међуљудске односе на здравим и позитивним основама. Борба за мизерне "награде", такође, може мотивисати некога да сплеткари против својих колега у жељи да добије наклоност послодавца.

Закључак. Да ли ово значи да је радник по својој природи осуђен на робовски рад за капиталисте? Наравно да не, све ове ствари су остварљиве под социјалистичким начином производње где нема приватног власништва над средствима за производњу и последично нема експлоатације човека од стране човека у циљу стварања профита за шачицу капиталиста. Такође анархију у производњи и конкуренцији замењује планска производња где циљ производње није профит, већ максимално задовољавање потреба друштва.